

Numer **7**
(782) 14 kwietnia 2019

Koszt druku 3 zł

TVANGEL.PL

ISSN 1508-8642

CHRYSTUS KRÓLEM

Pismo Parafii p.w. Chrystusa Króla w Jarosławiu

www.chrystuskrol.com
email: poczta@chrystuskrol.com

**Wielkanoc
2019**

Alleluja! Zostań z nami, Panie!

Przed wiekami Jezus szedł przez Ziemię dźwigając Miłość.

Dzisiaj tę samą Ziemię my czujemy pod stopami.

Dzisiaj to my jesteśmy tymi, którzy wędrują.

Dzisiaj to my mamy dźwigać miłość.

Bez naszej miłości Ziemia będzie musiała umrzeć.

Bez tej miłości umrzemy i my sami.

Tylko miłość może Ziemię uczynić planetą ludzi.

Tylko miłość może przynieść ludziom wymarzone szczęście.

Oby męka Jezusa nie okazała się daremną.

Oby Jezus mógł nas objąć ramionami swojego krzyża.

Abyśmy poczuli, że jesteśmy braćmi i siostrami.

Niech Chrystusowy pokój zagości w naszych domach i sercach.

Błogosławionych Święt

życzą

Duszpasterze

Parafii Chrystusa Króla

Krótki przewodnik po TRIDUUM PASCHALNYM

Wielki Tydzień

Te dni to czas, który bezpośrednio poprzedza święta Wielkanocy.

Wprowadzenie

Wielki Tydzień to upamiętnienie takich wydarzeń zbawczych, jak: triumfalny wjazd Chrystusa Pana do Jerozolimy w Niedzielę Palmową, ostatnie polemiki Pana Jezusa z przedstawicielami żydowskich elit religijnych w świątyni, Jego proroctwa o zburzeniu Jerozolimy i o końcu tego świata, Ostatnia Wieczerza, wspomnianie Męki Pańskiej i przede wszystkim upamiętnienie Chrystusowego Zmartwychwstania.

Celebracje liturgiczne Wielkiego Tygodnia mają przybliżyć wiernym te wszystkie nowotestamentowe wydarzenia, które są bezpośrednio związane z misterium odkupienia ludzkości. Obrzędy mają nas zachęcić do szczególnej refleksji, a zarazem i wielkiej wdzięczności. Mają sprawić, że pojednamy się z Panem Bogiem podczas spowiedzi świętej i staniemy się bardziej gorliwymi katolikami.

Niedziela Palmowa

Nazwa tej niedzieli wywodzi się od pochodzącej z wieku XI tradycji święcenia palm. W liturgii wspomina się wtedy uroczysty wjazd Pana do Jerozolimy, który poprzedził dni Jego męki i śmierci. Tłumy Żydów rzucały przed Nim na drogę swoje płaszcze, gałązki palmowe i skandowały: „Hosanna Synowi Dawidowemu”. Wydarzenie to odnotowali wszyscy Ewangelści.

W liturgii Niedzieli Palmowej mamy wtedy m.in. radosną procesję z palmami oraz czytanie podczas Mszy Świętej tekstu opisującego mękę zaczerpniętego z Ewangelii.

Palmy przechowuje się, by potem mogły zostać spalone na popiół, którym są posypywane nasze głowy w Środę Popielcową.

Triduum Paschalne

To Trzy Święte Dni (Triduum Sacrum). Są one szczytem roku liturgicznego i zarazem Wielkiego Tygodnia. To Święte Triduum Paschalne Męki i Zmartwychwstania Pańskiego.

Triduum Paschalne zawiera w sobie wielkoczwartkową liturgię Mszy Wieczerzy Pańskiej, wielkopiątkową liturgię Męki Pańskiej i najlepszą z możliwych oraz najpiękniejszą ze wszystkich kościelnych celebracji, jaką jest Wigilia Paschalna sprawowana po zapadnięciu zmroku w Wielką Sobotę - w Wielką Noc. Triduum Paschalne kończy się wieczorem w Niedzielę Zmartwychwstania.

Można powiedzieć, że są to trzy dni Chrystusa ukrzyżowanego, pogrzebanego i zmartwychwstałego.

WIELKI CZWARTEK

Można powiedzieć, że - zgodnie z nowotestamentowymi tekstami - Wielki Czwartek to pamiątka Ostatniej Wieczerzy, którą Pan spożył z Apostołami. Podczas niej ustanowił sakramenty: Eucharystii i kapłaństwa. Chrystus umył wtedy nogi swoim uczniom, przemawiał do nich i modlił

święcone są oleje, których używa się przy sprawowaniu sakramentów, np. chrztu świętego czy namaszczenia chorych.

Warto pamiętać, żeby w Wielki Czwartek złożyć naszym duszpasterzom życzenia.

Ks. Prałat
Kapelan WP
pplk rez.
Andrzej
Surowiec
Proboszcz
Dziekan
Archi-
prezbiter
Jarosławski

ks. Rafał
Wójtowicz
wikariusz

ks. Paweł
Kaszuba
wikariusz

ks. Sebastian
Mucha
wikariusz

ks. Jakub
Kostrzab
duszpasterz
akademicki

się, zapowiadając czas męki i śmierci. Był na Górze Oliwnej w ogrodzie Getsemani. Tam Go aresztowano.

Tego dnia w katedrach poszczególnych diecezji przed południem gromadzą się kapłani wokół swojego biskupa, by sprawować Mszę Krzyżma. Odnawiają swoje przyrzeczenia kapłańskie,

W Wielki Czwartek po południu sprawowana jest w parafiach Msza Wieczerzy Pańskiej. Pamiętamy wtedy o Ostatniej Wieczerzy, którą Pan Jezus spożył ze swoimi Apostołami. Praktykowany jest też wtedy zwyczaj umywania nóg 12 wiernym na pamiątkę tego, że i sam Pan Jezus umył nogi Dwunastu.

dokończenie na str. 4

Triduum Paschalne

Po tej Mszy Świętej przenosi się Najświętszy Sakrament do tzw. ciemnicy i obnaża się ołtarz.

Adoracja Najświętszego Sakramentu**Wielki Czwartek**

18:00 – Msza Święta
do godz. 22:00 – Adoracja
w ciemnicy

WIELKI PIĄTEK

Wielki Piątek to, jak się wydaje, uobecnienie dnia smutku i żałoby. Paradoksalnie jednak to również czas radości i zwycięstwa, bo właśnie wtedy dokonało się pojednanie ludzkości z Panem Bogiem. Niemymi świadkami procesu, męki i śmierci Chrystusa Pana sprzed tysięcy lat są np.: mozaikowe posadzki, część kolumn, resztki absydy i bramy z pałacu Kajfaza; schody, którymi Jezus

z Nazaretu miał wstępować do pretorium Piłata, drzewo krzyża odnalezione przez św. Helenę - matkę cesarza Konstantyna Wielkiego; słynny całun turyński i wiele innych artefaktów. Wśród nich można wymienić np.: tabliczkę umieszczoną na krzyżu z tytułem rzekomej Jezusowej winy, gwoździe z krzyża, koronę cierniową czy też Jego tunikę.

Niemniej jednak z litur-

gicznego punktu widzenia najważniejsze jest to, co się wtedy dzieje w naszych świątyniach. Nie ma wtedy Mszy Świętej. To jedyny taki dzień w roku, kiedy nie celebruje się Eucharystii. Za to jest Liturgia Wielkopiątkowa, którą zazwyczaj poprzedza nabożeństwo Drogi Krzyżowej.

Niemniej jednak najistotniejszym punktem Wielkiego Piątku jest adoracja Krzyża, który jest przykryty fioletowym sukniem. Wnosi się go przed ołtarz. Kapłan stopniowo odsłania jego ramiona i śpiewa 3 razy: „Oto drzewo Krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”. Wierni

zaś odpowiadają: „Pójdźmy z pokłonem”. Potem Krzyż lokuje się w centralnym i dobrze dostępnym miejscu, by każdy mógł przy nim uklęknąć, ucałować go i adorować. Po tym obrzędzie przynosi się z ciemnicy Najświętszy Sakrament i udziela się Komunii Świętej.

Liturgię Wielkopiątkową wieńczy procesja do Grobu Pańskiego z Najświętszym Sakramentem przy dźwięku kołatek. Monstrancja - okryta welonem (symbolizuje całun, w który owinięto ciało Pańskie) - zostaje wyeksponowana na specjalnym tronie. W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły.

Adoracja Najświętszego Sakramentu**Wielki Piątek**

7:00 – 8:00 - os. Słoneczne: 1, 2, 3, ul. Żołnierska;
8:00 – 9:00 - os. Słoneczne: 4, 5, 9, ulice: Przykaszczorna, Głęboka;
9:00 – 10:00 - os. Niepodległości: 1,2,3, ul. Spółdzielcza, kl. III SP;
10:00 – 11:00 - os. Kombatan-tów: 1, 2, os. 1000-lecia: 1,2,3, kl. IV SP;
11:00 – 12:00 - os. Kombatan-tów: 3, 4, os. 1000-lecia: 4,5,7, kl. V SP;
12:00 – 13:00 - os. Kombatan-tów: 5, 6, os. 1000-lecia: 8, 9, 10, kl. VI SP;
13:00 – 14:00 - os. Kombatan-tów: 7, 7a, os. 1000-lecia: 11,12;
14:00 – 15:00 - os. Kombatan-tów: 8, 9, ul. Morawska: 1E, 1B;

15:00 – 16:00 - os. Kombatan-tów: 10, ul. Morawska 3, kl. III gimnazjum;
17:30 – Droga Krzyżowa, Liturgia Słowa, Komunia Św.;
20:00 – 21:00 - os. Kombatan-tów: 11, ulice: Dziewiarska, Włókiennicza, Koło Misyjne;
21:00 – Nowenna do Miłosierdzia Bożego;
21:00 – 22:00 - os. Kombatan-tów: 12,13, ulice: 3-go Maja, ul. Wodna, Oaza Dziecięca i Młodzieżowa;
22:00 – 23:00 - os. Kombatan-tów: 14,17, ulice: Południowa, Na Skarpie, KSM, Stowarzyszenie Rodzin Katolickich;
23:00 – 24:00 - os. Kombatan-tów: 19, ulice: Stojalowskiego, Słoneczna, Boczna Słoneczna, Basztowa, Oaza Rodzin

Triduum Paschalne

WIELKA SOBOTA

Można powiedzieć, że Wielka Sobota jest bardziej uboga w treść teologiczną niż poprzednie dni Triduum Paschalnego. To jednak dzień, w którym wierni rozpamiętują tzw. zstąpienie Jezusa Chrystusa do piekiel - starotestamentowego Szeolu, czyli otchłani, gdzie byli bogobojne

osoby, m.in. takie osobistości, jak: Adam, Ewa, Mojżesz czy wreszcie Jan Chrzciciel. To jest zgodne z naszym, Credo, wyznaniem wiary, gdzie znajdują się słowa: „Zstąpił do piekiel, trzeciego dnia zmartwychwstał”. Takie przeświadczenie potwierdzają m.in. Ojcowie Kościoła, czy-

li pierwsi chrześcijańscy teologowie. W Wielką Sobotę osoby duchowne błogosławią pokarmy, które wierni tłumnie przynoszą do świątyń w ozdobnych koszykach, gdzie znajdują

się wiktuały na wielkanocne śniadanie, m.in. nie może tam zabraknąć jajek - pisane (kraszanek). Zwyczaj ten jest u nas znany już od XII stulecia.

Adoracja Najświętszego Sakramentu Wielka Sobota

7:00 – 8:00 - os. Kombatantów: 8, 9, 10, ul. Morawska: 1E, 1B, 3;

8:00 – 9:00 - os. Kombatantów: 11, 12, 13, ulice: 3-go Maja, ul. Wodna;

9:00 – 10:00 - os. Kombatantów: 14, 17, ulice: Południowa, Na Skarpie, Dziewiarska, Włókiennicza, kl. III SP;

10:00 – 11:00 - os. Kombatantów: 19, ulice: Stojalowskiego, Słoneczna, Boczna Słoneczna, Basztowa, kl. IV SP;

11:00 – 12:00 - os. Słoneczne: 1, 2, 3, ul. Żołnierska, kl. V SP;

12:00 – 13:00 - os. Słoneczne: 4, 5, 9, ulice: Przyklasztorna, Głęboka, kl. VI SP;

13:00 – 14:00 - os. Niepodległości: 1, 2, 3, ul. Spółdzielcza;

14:00 – 15:00 - os. Kombatantów: 1, 2, os. 1000-lecia: 1, 2, 3;

15:00 – 16:00 - os. Kombatantów: 3, 4, os. 1000-lecia: 4, 5, 7, kl. III gimnazjum;

16:00 – 17:00 - os. Kombatantów: 5, 6, os. 1000-lecia: 8, 9, 10;

17:00 – 18:00 - os. Kombatantów: 7, 7a, os. 1000-lecia: 11, 12;

19:00 – Liturgia światła, Msza św.;

21:30 – Nowenna do Miłosierdzia Bożego;

21:30 – 22:00 - Koło Misyjne, Oaza Rodzin, DPDC

Święcenie pokarmów

**Od 8:30
do 13:00 -
co pół
godziny**

Mszę Świętą sprawuje się wieczorem. Rozpoczyna ona świętowanie Wielkiej Nocy i nazywamy ją Wigilią Paschalną. Tego dnia trwa

adoracja Chrystusa w Jego symbolicznym grobie. Pełnią przy nim wartę strażacy, wojskowi.

WIGILIA PASCHALNA

Liturgia Wigilii Paschalnej, która ma miejsce po zmroku, inicjuje świętowanie Zmartwychwstania. Wierni mają wtedy ze sobą świece, bo Kościół w świetle widzi symbol samego Pana, który przecież jest Światłością świata, a kto za Nim postępuje, zawsze będzie miał życie, życie wieczne.

Mało tego, Jezus z Nazaretu pragnął, by Jego naśladowcy nieśli światło Jego Ewangelii wszystkim naro-

gnia, od którego zapala się jedyną w swoim rodzaju świecę wielkanocną, czyli paschał oznaczony pięcioma gronami, które razem tworzą kształt krzyża. Zapalony paschał niesiony jest następnie w triumfalnej procesji jako znak Zmartwychwstałego. Kapłan śpiewa 3 razy: „Światło Chrystusa”. Wierni odpowiadają: „Bogu niech będą dzięki”. Paschał ustawia się na osobnym świeczniku i od niego zapala się świece, włącza się

dom. Dlatego też wspólnota kościelna właśnie w Wielką Sobotę oddaje Mu cześć jako Światłości. Przed rozpoczęciem liturgii w świątyniach gasną światła (oprócz tych przy Grobie Pańskim), a prezbiterzy przed kościołem dokonują poświęcenia

też oświetlenie. Śpiewa się „Exultet” - swoisty hymn wysławiający Stwórcę.

W czasie Wigilii Paschalnej mamy też obrzęd poświęcenia wody chrzcielnej. Dzięki

dokończenie na str. 6

Triduum Paschalne

niej stajemy się bowiem córkami i synami Bożymi, siostrami i braćmi w wierze. Stąd też od zarania chrześcijaństwa właśnie wtedy chrzczono katechumenów (osoby przygotowujące się do przyjęcia sakramentu chrztu świętego). Ową liturgię chrzcielną poprzedzają czytania biblijne nt. tego wszystkiego, co ludzkość w ciągu dziejów otrzymała od Pana Boga, który zawierał z nią różne przymierza za pośrednictwem narodu wybranego, a w końcu za-

warł wieczne przymierze w osobie i czynach Jezusa z Nazaretu. Potem w liturgii mamy kapłańską homilię.

Poświęconą wodę zabiera się do domów, a w kościołach napelnia się nią naczynia przy wejściu.

Potem następuje uroczysta procesja rezurekcyjna. Niemniej jednak w Polsce przyjęła się tradycja przeprowadzania procesji rezurekcyjnych w niedzielę o świcie.

nym widocznym znakiem radości paschalnej jest figura Zmartwychwstałego, która wyeksponowana jest w kościołach do uroczystości Wniebowstąpienia.

Obok niej umieszcza się też krzyż z czerwoną stulą jako wyobrażenie Chrystusa Kapłana. Jakże wymowny jest także paschał, szczególna wielkanocna świeca. Jest ona symbolem Chrystusa Światłości świata. Potem znajduje się on przy chrzcielnicy i m.in. przypomina wiernym, że są Bożymi dziećmi.

Jeśli chodzi o bardziej świeckie tradycje, trzeba wspomnieć o obfitym wielkanocnym śniadaniu, bez którego nie sposób wyobrazić sobie świętowania Pańskiej Paschy. Natomiast w Poniedziałek Wielkanocny powszechnie praktykuje się symboliczne wzajemne polewanie się wodą.

Wielkanoc

Wielkanoc to święto ruchome, które celebруем w pierwszą niedzielę zaraz po pierwszej wiosennej pełni naszego naturalnego satelity, czyli Księżycu.

Radość paschalna

Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego to po prostu Wielka Noc, ponieważ bezprecedensowe w dziejach Homo sapiens wydarzenie powstania z martwych Jezusa z Nazaretu, jak to prezentują nam kanoniczne Ewangelie, czyli te, które znalazły się w Nowym Testamencie, miało miejsce nad ranem - o świcie. Ten cud to COŚ niewyobrażalnie niewytłumaczalnego z punktu widzenia wiedzy, jaką obecnie dysponujemy.

Wielkanoc niewątpliwie stoi najwyżej w hierarchii świąt, jest także pierwszą liturgiczną celebracją, którą z pewnością obchodzili już Apostołowie.

Przez fakt zmartwychwstania Jezus z Nazaretu potwierdził, można też powiedzieć, że udowodnił całemu światu, iż to On jest autentycznym Mesjaszem

i Bożym Synem. Zmartwychwstanie to cud nieporównywalny z żadnym innym i jeśli się tylko w niego uwierzy, to wszystkie inne spektakularne biblijne wydarzenia po prostu przy nim bledną, tracąc swój blask. Zmartwychwstanie to słońce roku kościelnego i centrum wszystkich tajemnic, które odnoszą się do życia i czynów Pańskich. Warto podkreślić, że przez pierwsze III stulecia chrześcijanie świętowali właściwie wyłącznie Wielkanoc.

Symboli i zwyczaje

Jednym z symboli wielkanocnych jest baranek paschalny nawiązujący do biblijnych wydarzeń z Księgi Wyjścia oraz przekazu Ewangelii i Apokalipsy św. Jana Apostoła. Święty Jan Chrzciel nazwał przecież Chrystusa Barankiem Bożym, który gładzi grzechy świata (por. J1, 29). Kolej-

Przemówienie papieża Franciszka

na zakończenie spotkania przewodniczących episkopatów świata nt. ochrony małoletnich w Kościele

Drodzy bracia i siostry,

Dziękując Panu, który nas wspierał w tych dniach, chciałbym podziękować wam wszystkim za ducha kościelnego i konkretne zaangażowanie, które okazaliście z taką szczodrością.

Nasza praca doprowadziła nas do uznania po raz kolejny, że powaga plagi nadużyć seksualnych wobec nieletnich jest niestety zjawiskiem rozpowszechnionym historycznie we wszystkich kulturach i społeczeństwach. Dopiero w okresie stosunkowo niedawnym stała się ona przedmiotem systematycznych badań, dzięki zmianie wrażliwości opinii publicznej odnośnie do problemu, w przeszłości uznawanego za tabu, to znaczy, że wszyscy wiedzieli o jego istnieniu, ale nikt o tym nie mówił. Przywodzi mi to na myśl także okrutną praktykę religijną, rozpowszechnioną w przeszłości w niektórych kulturach, by składać ludzi – często dzieci – jako ofiary w obrzędach pogańskich. Jednak także dzisiaj dostępne statystyki na temat nadużyć seksualnych wobec nieletnich, sporządzone przez różne organizacje i organy państwowe i międzynarodowe (WHO, UNICEF, Interpol, Europol i inne) nie ukazują prawdziwej skali

zjawiska, często niedocenianego, głównie dlatego, że wiele przypadków wykorzystywania seksualnego małoletnich nie jest zgłaszanych, w szczególności tych bardzo licznych popełnionych w środowisku rodzinnym.

Rzadko bowiem ofiary zwierają się i szukają pomocy. Za tą niechęcią może kryć się wstyd, zakłopotanie, strach przed zemstą, poczucie winy, nieufność wobec instytucji, uwarunkowania kulturowe i społeczne, ale także brak informacji o służbach i strukturach, które mogą pomóc. Niestety, udręka prowadzi do goryczy, a nawet samobójstw, a czasem do zemsty, czyniąc to samo. Jedyna rzecz pewna, to fakt, że miliony dzieci na świecie są ofiarami wyzysku i wykorzystywania seksualnego.

Byłoby ważne, aby przytoczyć dane ogólne – moim zdaniem zawsze niepełne – na poziomie globalnym, a następnie europejskim, azjatyckim, amerykańskim, afrykańskim i Oceanii, aby ukazać powagę i głębię tej plagi w naszych społeczeństwach. By uniknąć niepotrzebnych dyskusji, chciałbym przede wszystkim podkreślić, że wzmianka o niektórych krajach ma wyłącznie na celu przytoczenie danych statystycznych przedstawionych we wspomnianych raportach.

Pierwszą prawdą, która wyłania się z dostępnych danych jest to, że tymi, którzy *dopuszczają się wykorzystywania*, czyli przemocy (fizycznej, seksualnej lub emocjonalnej) są szczególnie *rodzice, krewni, mężowie małoletnich żon, trenerzy i wychowawcy*. Ponadto,

według danych UNICEF z 2017 r. z 28 krajów świata, na 10 dziewcząt, które miały wymuszone stosunki seksualne, 9 ujawnia, że padły ofiarą osoby znanej lub bliskiej rodzinie.

Według oficjalnych danych rządu USA, w Stanach Zjednoczonych rocznie ponad 700 tys. dzieci pada ofiarą przemocy i molestowania, według Międzynarodowego Centrum Dzieci Zaginionych i Wykorzystywanych (ICMEC), jedno dziecko na dziesięć doznaje wykorzystywania seksualnego. W Europie 18 milionów dzieci jest ofiarami wykorzystywania seksualnego.

Jeśli weźmiemy przykład *Włoch*, raport „Telefono Azzurro” z 2016 r. ukazuje, że 68,9% przypadków wykorzystywania ma miejsce w domu osoby małoletniej.

Teatrem przemocy jest nie tylko środowisko domowe, ale także środowisko sąsiedzkie, szkoła, sport i, niestety, także środowisko kościelne.

Z przeprowadzonych w ostatnich latach badań zjawiska nadużyć seksualnych wobec nieletnich wynika również, że rozwój sieci internetowej i mediów przyczynił się do znacznego zwiększenia liczby przypadków wykorzystywania i przemocy *online*. Upowszechnienie pornografii szybko rozprzestrzeniło się na całym świecie za pośrednictwem internetu. Plaga pornografii przybrała rozmiary przerażające, ze szkodliwym wpływem na psychikę i na relacje między mężczyznami a kobietami, a także między nimi a dziećmi. Zjawisko to ciągle

narasta. Niestety przedmiotem bardzo znacznej części produkcji pornograficznej są małoletni, którzy są w ten sposób poważnie zranieni w swojej godności. Badania w tej dziedzinie udowadniają, że dzieje się to w sposób coraz bardziej potworny i okrutny. Dochodzimy do skrajnych aktów wykorzystywania małoletnich, zleconych i śledzonych na żywo przez internet.

Chciałbym w tym miejscu przypomnieć międzynarodowy kongres w Rzymie na temat godności dziecka w erze cyfrowej oraz pierwsze Forum Międzyreligijnego Przymierza na rzecz Bezpieczniejszych Wspólnot, które odbyło się w listopadzie ubiegłego roku w Abu Zabi na ten sam temat.

Inną plagą jest *turystyka seksualna*: według danych Światowej Organizacji Turystyki z 2017 r., co roku trzy miliony osób wyrusza w świat, by uprawiać seks z osobą małoletnią. Znamienne jest to, że sprawcy tych przestępstw, w większości przypadków, nie uznają, że to, co popełniają, jest karalne.

W związku z tym, mamy do czynienia z problemem uniwersalnym, o charakterze przekrojowym, który niestety występuje niemal wszędzie. Trzeba powiedzieć jasno: powszechność tej plagi, potwierdzając jej powagę w naszych społeczeństwach, nie umniejsza jej potworności w obrębie Kościoła.

Nieludzkość tego zjawiska na poziomie światowym staje się jeszcze poważniej-

dokończenie na str. 8

Przemówienie papieża Franciszka

dokończenie ze str. 7

sza i bardziej skandaliczna w Kościele, ponieważ jest sprzeczna z jego autorytetem moralnym i wiarygodnością etyczną. Osoba konsekrowana, wybrana przez Boga, by prowadzić dusze do zbawienia, poddaje się swojej ludzkiej słabości, czy też chorobie, stając się w ten sposób narzędziem szatana. W wykorzystywaniu widzimy rękę zła, która nie oszczędza nawet niewinności dzieci. Nie ma wystarczających wyjaśnień dla tych nadużyć wobec dzieci. Pokornie i odważnie musimy uznać, że mamy do czynienia z tajemnicą zła, które zawzięcie atakuje najslabszych, ponieważ są oni obrazem Jezusa. Dlatego właśnie wzrosła obecnie w Kościele świadomość, że trzeba nie tylko powstrzymać najpoważniejsze nadużycia środkami dyscyplinarnymi oraz procesami cywilnymi i kanonicznymi, ale także zdecydowanie zmierzyć się z tym zjawiskiem zarówno w Kościele, jak i poza nim. Czuje się on powołany do zwalczania tego zła, które dotyka centrum jego misji: głoszenia Ewangelii małuczkim i ochrony ich przed żarłocznymi wilkami.

Chciałbym tutaj powtórzyć jednoznacznie: jeśli w Kościele wystąpiłby chociaż jeden przypadek wykorzystywania – który sam w sobie jest potwornością – to taki przypadek zostanie potraktowany z najwyższą powagą. Istotnie, w usprawiedliwionej złości ludzi Kościół widzi odzwierciedlenie gniewu Boga, zdradzonego i spoliczkowanego przez te nieuczciwe osoby konsekrowane. Echo cichego krzyku dzieci, które zamiast znaleźć

ników duchowych znaleźli oprawców, wstrząśnie sercami znieczulonymi obłudą i władzą. Mamy obowiązek uważnie słuchać tego stłumionego milczącego krzyku.

Trudno zatem zrozumieć zjawisko wykorzystywania seksualnego małoletnich bez uwzględnienia władzy, ponieważ są one zawsze następstwem nadużycia władzy, wykorzystywania sytuacji niższości wykorzystanego bezbronnego, pozwalającej na manipulowanie jego sumieniem oraz kruchością psychiczną i fizyczną. Nadużywanie władzy jest obecne także w innych formach wykorzystywania, których ofiarami jest niemal osiemdziesiąt pięć milionów dzieci, zapomnianych przez wszystkich: dzieci-żołnierzy, prostytuujących się małoletnich, dzieci niedożywionych, dzieci uprowadzonych i często padających ofiarą potwornego handlu narządami ludzkimi lub zamienionymi w niewolników, dzieci będących ofiarami wojen, dzieci uchodźców, dzieci – ofiar aborcji i tak dalej.

W obliczu takiego okrucieństwa, tak wielkiej bałwochwalczej ofiary z dzieci dla bożka władzy, pieniędzy, pychy, buty, nie wystarczają wyjaśnienia empiryczne. Nie mogą one uzmysłowić skali i głębi tego dramatu. Ponownie hermeneutyka pozytywistyczna ukazuje swoje ograniczenia. Daje nam prawdziwe *wyjaśnienie*, które pomoże nam podjąć niezbędne działania, ale nie jest w stanie określić *znaczenia*. A dzisiaj potrzebujemy *wyjaśnień* i *znażeń*. Wyjaśnienia pomogą nam bardzo w obszarze działania, ale pozostawiają nas w połowie drogi.

Jakie byłoby zatem egzy-

stencjalne „znaczenie” tego przestępczego zjawiska? Biorąc pod uwagę jego skalę i ludzką głębię, dziś jest niczym innym jak aktualnym przejawem ducha zła. Bez uwzględnienia tego wymiaru pozostaniemy dalecy od prawdy i bez prawdziwych rozwiązań.

Bracia i siostry, dzisiaj stoimy w obliczu przejawu zła, bezczelnego, agresywnego i destrukcyjnego. Kryje się za tym i jest w tym duch zła, który w swojej bucie i pysze czuje się panem świata i myśli, że wygrał. I chcę to wam powiedzieć z autorytetem brata i ojca, owszem małego, ale który jest pasterzem Kościoła, który przewodzi w miłości: w tych bolesnych przypadkach widzę rękę zła, które nie oszczędza nawet niewinności małuczkich. A to skłania mnie do pomyślenia o przykładzie Heroda, który, pobudzany strachem przed utratą swej władzy nakazał rzeź wszystkich dzieci w Betlejem.

Zatem musimy podjąć wszelkie środki praktyczne, które oferuje nam zdrowy rozsądek, nauka i społeczeństwo. Nie wolno nam zatem tracić z oczu tej rzeczywistości i powinniśmy podjąć środki duchowe, których uczy nas sam Pan: pokora, oskarżanie samych siebie, modlitwa, pokuta. Jest to jedyny sposób na pokonanie ducha zła. W ten sposób zwyciężył Jezus.

Celem Kościoła będzie zatem wysłuchanie, otoczenie opieką, chronienie i leczenie małoletnich wykorzystywanych, wyzyskiwanych i zapomnianych, gdziekolwiek się znajdują. Aby osiągnąć ten cel, Kościół musi wznieść się ponad wszelką polemikę ideologiczną i polityki medialne, które często wykorzystują dla różnych interesów dramaty, jakie

przeżywają małuczcy.

Zatem nadszedł czas wspólnej pracy, by wykorzystać to okrucieństwo z ciała naszego człowieczeństwa, podejmując wszelkie niezbędne środki już obowiązujące na poziomie międzynarodowym i na poziomie kościelnym. Nadszedł czas, aby znaleźć właściwą równowagę wszystkich zagrożonych wartości i zapewnić jednolite wytyczne dla Kościoła, unikając dwóch skrajności *parodii sprawiedliwości*, spowodowanej poczuciem winy z powodu błędów przeszłości i presji świata mediów oraz swoistej *samoobrony*, która nie mierzy się z przyczynami i następstwami tych poważnych przestępstw.

W tym kontekście chciałbym wspomnieć o „*Best Practices*”, sformułowanych pod kierunkiem Międzynarodowej Organizacji Zdrowia przez grupę dziesięciu międzynarodowych agencji, które opracowały i zatwierdziły pakiet środków zwanych *INSPIRE*, czyli *siedem strategii na rzecz położenia kresu przemocy wobec dzieci*.

Wykorzystując te wytyczne, Kościół w swojej drodze legislacyjnej, również dzięki pracy wykonanej w minionych latach przez Papieską Komisję ds. Ochrony Małoletnich oraz wkład naszego spotkania, będzie koncentrował się na następujących aspektach:

1. *Ochrona dzieci*: podstawowym celem każdego środka jest ochrona dzieci i zapobieganie, by nie padły ofiarą jakiegokolwiek wykorzystywania psychologicznego czy fizycznego. Konieczna jest zatem zmiana mentalności w celu zwalczania postawy obron-

dokończenie na str. 9

Przemówienie papieża Franciszka

dokończenie ze str. 8

no-reaktywnej dla chronienia instytucji, na rzecz szczerego i zdecydowanego poszukiwania dobra wspólnoty, dając pierwszeństwo ofiarom nadużyć w każdym znaczeniu. Musimy mieć zawsze przed oczyma niewinne twarze dzieci, pamiętając o słowach Nauczyciela: „Kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, temu byłoby lepiej kamień młyński zawiesić u szyi i utopić go w głębi morza. Biada światu z powodu zgorszeń! Muszą wprawdzie przyjść zgorszenia, lecz biada człowiekowi, przez którego dokonuje się zgorszenie” (Mt 18, 6-7).

2. *Nieskazitelna stanowczość*: chciałbym tutaj powtórzyć, że „Kościół nie będzie szczędził wszelkich niezbędnych wysiłków, aby powierzyć wymiarowi sprawiedliwości *każdego*, kto popełnił takie zbrodnie” (Przemówienie do Kurii Rzymskiej, 21 grudnia 2018 r.). Z powodu swego przekonania, iż „grzechy i przestępstwa osób konsekrowanych są zabarwione kolorami jeszcze ciemniejszymi niewierności, hańby, i deformują oblicze Kościoła, podkopując jego wiarygodność. W istocie Kościół wraz ze swymi wiernymi synami jest również ofiarą tych niewierności i tych prawdziwych przestępstw sprzeniewierzenia” (tamże).

3. *Prawdziwe oczyszczenie*: pomimo podjętych środków i postępów w dziedzinie zapobiegania wykorzystywaniu, trzeba położyć nacisk na odnowione i nieustanne dążenie do świętości pasterzy, których upodobnienie do Chrystusa Dobrego Pasterza jest prawem ludu

Bożego. Trzeba zatem podkreślić: „stanowczą wolę, by z całą swą mocą iść dalej drogą oczyszczania, zastanawiając się, w jaki sposób chronić dzieci; jak uniknąć takich katastrof, jak leczyć i rehabilitować ofiary; jak umocnić formację w seminariach [...] Zostaną pojęte starania, by przekształcić popełnione błędy w szansę wykorzenienia tej plagi nie tylko z ciała Kościoła, ale także społeczeństwa” (tamże). Święta bojaźń Boża prowadzi nas do oskarżania siebie – jako ludzi i jako instytucję – oraz do naprawienia naszych braków. Oskarżenie samych siebie: to mądry początek, związany ze świętą bojaźnią Boga. Uczyc się oskarżania samych siebie, jako osoby, jako instytucje, jako społeczeństwa. Istotnie, nie możemy popaść w pułapkę oskarżania innych, co jest krokiem ku alibi, oddzielającym nas od rzeczywistości.

4. *Formacja*: czyli wymogi dotyczące doboru i formacji kandydatów do kapłaństwa z kryteriami nie tylko negatywnymi, ukierunkowanymi przede wszystkim na wykluczenie osobowości problematycznych, ale także pozytywnymi, by zaoferować odpowiednim kandydatom zrównoważony proces formacyjny, prowadzący do świętości i obejmujący cnotę czystości. Paweł VI w encyklice *Sacerdotalis caelibatus* napisał: „Do takiego bowiem życia, jakie ma wieść bezzenny kapłan, życia wewnątrznie i zewnątrznie intensywnie poświęconego sprawom Bożym, wymagającego wielkiej roztropności, bynajmniej nie nadaje się kandydat, który pod względem cielesnym, duchowym i moralnym nie jest wyposażony w konieczne przymioty; a nie należy się spodziewać, że w tej dziedzinie łaska

Boża uzupełni to, czego zabrakło naturze” (nr 64).

5. *Wzmocnienie i weryfikacja wytycznych Konferencji Episkopatów*: to znaczy potwierdzenie potrzeby jedności biskupów w stosowaniu kryteriów, które mają wartość norm, a nie tylko wytycznych. Żadne wykorzystywanie nie może być kiedykolwiek ukrywane (jak to było zwyczajem w przeszłości) i lekceważone, ponieważ ukrywanie wykorzystywania sprzyja rozprzestrzenianiu się zła i dodaje dodatkowy poziom zgorszenia. W szczególności trzeba wypracować nowe, skuteczne podejście do zapobiegania we wszystkich instytucjach i środowiskach działalności kościelnej.

6. *Towarzyszenie osobom pokrzywdzonym*: zło, którego doświadczyli, pozostawia w nich nieusuwalne rany, które przejawiają się także w urazach i tendencjami do samozniszczenia. Kościół ma zatem obowiązek zaoferować im wszelkie niezbędne wsparcie, korzystając z pomocy ekspertów w tej dziedzinie. Trzeba słuchać, pozwalając sobie na słowo: „marnować czas” na wysłuchanie. Słuchanie leczy poranionego i leczy także nas samych z egoizmu, z dystansowania się, z „to mnie nie dotyczy”, z postawy kapłana i lewity z przypowieści o Miłosiernym Samarytaninie.

7. *Świat cyfrowy*: ochrona małoletnich musi uwzględniać nowe formy wykorzystywania seksualnego oraz wszelkiego rodzaju nadużyć, zagrażających im w środowisku, w którym żyją, oraz poprzez nowe narzędzia, z których korzystają. Seminarzyści, księża, zakonnicy, zakonnice, pracownicy duszpasterscy i wszyscy muszą mieć świadomość, że świat cyfrowy

i korzystanie z jego narzędzi często oddziałują głębiej niż myślimy. Należy zachęcać kraje i władze do stosowania wszelkich niezbędnych środków w celu ograniczenia stron internetowych, które zagrażają godności mężczyzny, kobiety, a zwłaszcza małoletnich: przestępstwo nie korzysta z prawa do wolności. Trzeba absolutnie jak najbardziej stanowczo przeciwstawić się tym obrzydliwościom, czuć i walczyć, aby rozwój maluczkich nie był zakłócany lub deformowany poprzez ich niekontrolowany dostęp do pornografii, który pozostawi głębokie negatywne znaki na ich umyśle i duszy. Trzeba dążyć, aby młodzi mężczyźni i kobiety, zwłaszcza seminarzyści i duchowni, nie stali się niewolnikami zależności opartych na wyzysku i przestępczym wykorzystywaniu niewinnych oraz ich obrazów, i pogardy dla godności kobiety i osoby ludzkiej. Należy tu zwrócić uwagę na nowe przepisy dotyczące „najpoważniejszych przestępstw”, zatwierdzone przez papieża Benedykta XVI w 2010 r., gdzie zostało dodane jako nowy rodzaj przestępstwa „nabywanie, przechowywanie lub rozpowszechnianie” przez członka duchowieństwa „w jakikolwiek sposób i za pomocą jakiegokolwiek urządzenia, materiałów pornograficznych, które przedstawiają nieletnich”. Mówiono wówczas o osobach poniżej czternastego roku życia. Obecnie uważamy, że musimy podnieść tę granicę wiekową, aby poszerzyć ochronę małoletnich i podkreślić powagę takich faktów.

8. *Turystyka seksualna*: zachowanie, spojrzenie, nastawienie uczniów i służ Jezusa muszą być zdolne do

dokończenie na str. 10

Przemówienie papieża Franciszka

dokończenie ze str. 9

rozpoznania obrazu Boga w każdym człowieku, poczynając od najbardziej niewinnych. Jedynie czerpiąc z tego radykalnego poszanowania godności innej osoby będziemy mogli jej bronić od wszechobecnej władzy przemocy, wyzysku, wykorzystywania i zepsucia oraz służyć jej w sposób wiarygodny w jej integralnym rozwoju ludzkim i duchowym, w spotkaniu z innymi i z Bogiem. By zwalczyć turystykę seksualną, konieczne jest zastosowanie represji prawnych, a także wsparcie i projekty reintegracji ofiar tego zbrodniczego zjawiska. Wspólnoty kościelne są wezwane do wzmocnienia duszpasterstwa osób wykorzystywanych przez turystykę seksualną. Wśród nich najbardziej narażone i potrzebujące szczególnej pomocy są z pewnością kobiety, małoletni i dzieci. Te ostatnie wymagają jednak szczególnej ochrony i uwagi. Władze rządowe niech stawiają na pierwszym miejscu i niezwłocznie podejmują działania, by zwalczać handel i wykorzystywanie ekonomiczne dzieci. W tym celu ważne jest koordynowanie wysiłków na wszystkich szczeblach społeczeństwa i ścisła współpraca z organizacjami międzynarodowymi w celu stworzenia ram prawnych chroniących dzieci przed wykorzystywaniem seksualnym w turystyce i umożliwiających ściganie przestępców na drodze prawnej. Pozwólcie mi, bym serdecznie podziękował wszystkim kapłanom i osobom konsekrowanym, którzy służą Panu wiernie i bez reszty, i którzy czują się pozbawieni czci i zdyskredytowani haniebnymi postawami niektórych swoich współbraci. Wszyscy – Kościół, osoby konsekrowa-

ne, Lud Boży, a nawet sam Bóg – jesteśmy ich ofiarami. Dziękuję w imieniu całego Kościoła zdecydowanej większości księży, którzy są nie tylko wierni swemu celibatowi, ale poświęcają się w posłudze, która stała się dzisiaj jeszcze bardziej trudna przez skandale nielicznych (ale wciąż nazbyt wielu) ich współbraci. Dziękuję również wiernym, którzy dobrze znają swoich dobrych pasterzy i stale się za nich modlą i ich wspierają. Na koniec chciałbym podkreślić wagę konieczności przekształcenia tego zła w szansę oczyszczenia. Spójrzmy na postać Edyty Stein – świętej Terezy Benedykty od Krzyża, z przekonaniem, że „w najciemniejszej nocy powstają najwięksi prorocy i święci. Jednak ożywiający nurt życia mistycznego pozostaje niewidzialny. Z pewnością decydujące wydarzenia w dziejach świata były zasadniczo spowodowane przez dusze, o których książki historyczne nic nie mówią. A to, jakim duszom powinniśmy dziękować za decydujące wydarzenia z naszego życia osobistego, to coś, co poznamy jedynie w dniu, w którym wszystko ukryte zostanie odkryte”. Święty, wierny Lud Boży, w jego codziennym milczeniu, w wielu formach i na różne sposoby nieustannie ukazuje i zaświadcza z „upartą” nadzieją, że Pan nie opuszcza, że wspiera ustawiczne poświęcenie swoich dzieci, w wielu sytuacjach naznaczone cierpieniem. Święty i cierpliwy, wierny Lud Boży, podtrzymywany i ożywiany przez Ducha Świętego, jest najlepszą twarzą Kościoła prorockiego, który potrafi umieścić swego Pana w centrum codziennego dawania siebie. To właśnie ten święty Lud Boży uwolni nas od plagi klerykalizmu, który jest żyzną glebą dla tych

wszystkich obrzydliwości.

Najlepszym osiągnięciem i najbardziej skutecznym rozwiązaniem, jakie możemy dać ofiarom, ludowi Świętej Matki Kościoła i całemu światu, jest dążenie do nawrócenia osobistego i wspólnotowego, pokora uczenia się, słuchania, pomagania i chronienia najbardziej bezbronnych.

Stanowczo apeluję o kompleksową walkę przeciwko

wykorzystywaniu małoletnich, w dziedzinie seksualnej, a także w innych dziedzinach, ze strony wszystkich władz i poszczególnych osób, ponieważ mamy tu do czynienia z ohydnyimi przestępstwami, które powinny być wymazane z powierzchni ziemi. Tego żąda wiele ofiar ukrytych w rodzinach i różnych środowiskach naszych społeczeństw.

Papież Franciszek
Watykan, 24.02.2019 r.

Rozdział Państwa i Kościoła

W ostatnim czasie dyskutuje się w mediach na temat konieczności wprowadzenia rozdziału Państwa i Kościoła. Dyskusja ta wydaje się być wynikiem jakiegoś nieporozumienia, gdyż rozdział ten jest zagwarantowany w Konstytucji Rzeczypospolitej, jak również w Konkordacie. Odpowiada temu także stan faktyczny, tzn. wzajemna niezależność instytucji Państwa i Kościoła. Trudno przypuszczać, aby uczestnicy publicznej debaty nie posiadali wiedzy na ten temat. Stąd wydaje się, że jeśli proponowana jest zmiana typu relacji Państwo - Kościół, to raczej chodzi tu nie tyle o dokonanie separacji, co o sugestię zmiany modelu separacji. Wprowadzony po latach prześladowania Kościoła w czasach komu-

nizmu model nazywany jest dzisiaj przyjazną separacją. Przewiduje on - zgodnie z zapisami Konstytucji RP - że: „Stosunki między państwem a kościołami i innymi związkami wyznaniowymi są kształtowane na zasadach poszanowania ich autonomii oraz wzajemnej niezależności każdego w swoim zakresie, jak również współdziałania dla dobra człowieka i dobra wspólnego” (art. 25 ust 3). (...) Mam świadomość, że zbliża się kampania wyborcza i partie polityczne poszukują tematów, które uwybraźniłyby ich pozycję na scenie politycznej. Proszę jednak, aby w tę doraźną walkę nie wciągano Kościoła katolickiego.

Ks. Abp Stanisław Gądecki

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski Metropolita Poznański

Fragment komunikatu nt. dyskusji o rozdziale Państwa i Kościoła, 11.I.2019 r.

Marsz Światła w 14 rocznicę śmierci Św. Jana Pawła II

2 kwietnia 2005 roku o godz. 21:37 pożegnaliśmy Papieża, Św. Jana Pawła II. W 14 rocznicę śmierci Wielkiego Polaka - Jarosławianie uczcili Jego pamięć dziękczynnym Marszem Światła, prowadzonym przez Archiprezbitera Jarosławskiego, Ks. prałata Andrzeja Surowca, głównego organizatora uroczystości.

Nabożeństwo Światła z relikwiami Św. Jana Pawła II obejmowało rozważanie tajemnic światła Różańca Świętego przez duszpasterzy jarosławskich parafii, siostry zakonne oraz zgromadzonych podczas przemarszu, który wyruszył o godz. 20:00 sprzed kościoła oo. Franciszkanów na jarosławski Rynek. Hołd Największemu Polakowi złożyła w tym roku wyjątkowo imponująca liczba uczestników.

Finałem uroczystości było ułożenie lampionów niesionych przez wiernych w kształcie tworzącym napis „JP II”. Wcześniej przedstawiciele władz samorządowych oraz innych instytucji publicznych przekazali swoje znicze strzelcom, którzy ułożyli je na umiejscowionym przed Ratuszem ażurowym krzyżu. Odczytano także akty zawierzenia Miasta i Ziemi Jarosławskiej Bożemu Miłosierdziu.

Zorganizowane po raz kolejny wydarzenie będące wspólnym dziełem Duszpasterzy, Burmistrza Miasta Jarosławia, Starosty Jarosławskiego i okolicznych wójtów od kilku lat gromadzi rzesze wiernych, którzy „W hołdzie dla Św. Jana Pawła II” modlą się na Różańcu w intencji Ojczyzny oraz o tak bardzo potrzebny pokój na świecie.

Magdalena Bojarska

WIOSNA

W pewnym sensie nie ma sensu pisać o nowej formacji politycznej na polskiej scenie. To kolejny produkt socjotechniczny z cyklu „jak to się robi?” (swoją drogą, film Marcellego Łozińskiego pod tym tytułem winien być pozycją obowiązkową w filmotece każdego Polaka). To produkt taki jak poprzednie jednosezonowe produkty: Ruch Palikota, Nowoczesna (z kropką) czy właśnie ten obecny. Ich miejsce na scenie politycznej jest ściśle określone - odebranie pewnej liczby wyborców, program destrukcyjny, zrobienie zamieszania. To, co jeszcze je określa, to fanatyczna wręcz agresja wobec Kościoła i wartości chrześcijańskich.

Ten ostatni element z jednej strony wprowadza... ogromny spokój. Bo „bramy piekielne Kościoła nie przemogą”. Bramy piekielne, a co dopiero takie efemerydy. Kościół nie upadnie, ale... ludzie w nim mogą zostać dotkliwie poranieni. I trudno jest oceniać spustoszenia duchowe w sytuacji, gdy za sprawą minionych formacji wielu katolików włączało się w działania LGBT albo choćby je ignorowało. Gdy wielu katolików nie widziało problemu w legalizacji tzw. związków jedнопłciowych

czy w adopcji dzieci przez te związki. Gdy wielu katolików przyłączało się do propagandy antynatalistycznej, nie reagując na fakt zabijania życia nienarodzonych. Dziś wielu zapewne będzie za „rozdziałem Kościoła od państwa”, choć... nie można rozdzielać czegoś, co nie jest złączone.

Sprawa druga. To przyjęcie postawy czynnej. Ona musi polegać na jedynej skutecznej polemice - świadectwie własnego życia i życia nas wszystkich. Trzeba jasno przypomnieć i realizować zasady etyki życia seksualnego, które znamy z nauczania Pawła VI, Jana Pawła II i Benedykta XVI. Te zasady dotyczą tak małżonków, jak i celibatariuszy. Trzeba wracać do jasnych zasad kościelnego nauczania moralnego zawartego nie w anegdotach przepowiadanych na pokładzie samolotu, ale w Katechizmie Kościoła Katolickiego. I trzeba nimi żyć. W Kościele czas wiosny zbiega się z czasem Wielkiego Postu - przemiany i nawrócenia.

ks. prof. Paweł Bortkiewicz

Karty LGBT (LGBT – ang. Lesbian, Gay, Bisexual, Transgenders – skrót obejmujący lesbijki, gejów, osoby biseksualne oraz osoby transgenderyczne). Wyrażając sprzeciw wobec tego projektu, Biskupi pragną podkreślić, że u podstawy ich stanowiska nie stoi brak szacunku dla godności wyżej wspomnianych osób, ale troska o dobro wspólne całego społeczeństwa, a zwłaszcza o poszanowanie praw rodziców i dzieci.

2. Kościół nie używa nazwy LGBT, ponieważ w niej samej zawarte jest zakwestionowanie chrześcijańskiej wizji człowieka. Zgodnie z obrazem biblijnym, Bóg stworzył człowieka na swój obraz i podobieństwo, jako mężczyznę i kobietę, różnych w swoim powołaniu, ale równych w swej godności. Różnica płci, chciana przez Boga, stanowi podstawę małżeństwa i zbudowanej na nim rodziny, będącej podstawową komórką społeczeństwa. Proponowane alternatywne wizje człowieka nie liczą się z prawdą o ludzkiej naturze, a odwołują się jedynie do wymyślonych ideologicznych wyobrażeń. Nie tylko są całkowicie obce europejskiej cywilizacji, ale – gdyby miały stać się podstawą normy społecznej – byłyby zagrożeniem dla przyszłości naszego kontynentu.

3. Karta proponuje szereg działań o charakterze promującym środowiska homoseksualne bądź inicjatyw stygmatyzujących w wymiarach społecznych osoby wyznające inny światopogląd lub religię. Innymi słowy, chociaż zakłada przeciwdziałanie dyskryminacji, to jednak sprzyja dyskryminacji innych. Projekty te miałyby być finansowane ze środków publicznych, co rodzi wątpliwości co do poszanowania zasad spra-

wiedliwości społecznej.

4. Sprzeciw budzi propozycja wdrożenia Karty Różnorodności wraz z mechanizmami „zarządzania różnorodnością”, zgodnie z którymi przy podejmowaniu decyzji w sprawach pracowniczych, w tym dotyczących rekrutacji i awansów, mają być brane pod uwagę nacechowane ideologicznie pojęcia „orientacji psychoseksualnej” i „styl życia”. Podobne zastrzeżenia wiążą się z zapowiedzią preferencyjnego traktowania przez lokalne społeczności pracodawców zrzeszonych w „tęczowych sieciach pracowniczych” i próby wykluczenia z grona kontrahentów wszystkich przedsiębiorców podejrzewanych o brak tolerancji, co może oznaczać ludzi wyznających inny niż prezentowany przez wspomnianych samorządowców system wartości, w tym zapisany w Konstytucji RP. Przypominamy zatem, że w Konstytucji zapisana jest między innymi zasada bezstronności światopoglądowej władz publicznych (art. 25 Konstytucji RP), zakaz dyskryminowania w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym (art. 32 ust. 2), wolność sumienia, w tym także wolność do wyrażania sprzeciwu sumienia (art. 53) czy zasada dobra dziecka (art. 72).

5. Można się obawiać, że ewentualne wprowadzenie przytoczonych postulatów może spowodować istotną zmianę w funkcjonowaniu demokracji w naszym kraju, powodując nie tylko ograniczenie praw dzieci i rodziców, ale także prawa wszystkich obywateli – w tym nauczycieli i pracowników administracji samorządowej – do wolności słowa, w tym wolności do wyrażania sprzeciwu su-

**KONFERENCJA
EPISKOPATU
POLSKI**

Stanowisko Konferencji Episkopatu Polski w sprawie tak zwanej Karty LGBT

1. W ostatnich tygodniach niektóre z samorządów lokalnych zainicjowały działania mające na celu promocję praw osób homo-

seksualnych, biseksualnych i transgenderycznych. Szczególnym wyrazem tych tendencji są dążenia do wprowadzenia tak zwanej

dokończenie na str. 14

Stanowisko Konferencji Episkopatu Polski

dokończenie ze str. 13

mienia, wolności nauczania, a w przyszłości być może także wolności nauczania religii. Może prowadzić także do poważnego ograniczenia wolności gospodarczej, która podporządkowana byłaby ideologicznym postulatom.

6. Spośród powyższych postulatów przedstawionych w/w Karcie Biskupów Polskich najbardziej niepokoją propozycje wprowadzenia zajęć edukacji seksualnej uwzględniającej „kwestie tożsamości psychoseksualnej i identyfikacji płciowej”, zgodnej ze standardami i wytycznymi WHO (World Health Organization – Światowa Organizacja Zdrowia). Projekt ten może łatwo pozbawić rodziców wpływu na wychowanie ich dzieci i stać się programem je deprawującym.

7. W propagowanej Karcie nie chodzi tylko o stworzenie nowej przestrzeni dla ideologii gender, dla praw osób homoseksualnych, biseksualnych i transgenderycznych. Można się obawiać, że *Karta* wprowadzi do szkół program wychowania seksualnego w duchu ideologii gender, adresowany już do małych dzieci. Wychowanie to ostatecznie będzie prowadziło do brutalnego zapoznawania dziecka z anatomią i fizjologią sfery seksualnej, z technikami osiągnięcia zadowolenia płciowego, a w dalszej kolejności technik współżycia cielesnego, poznania metod zapobiegania chorobom przenoszonym płciowo i „niechciaanej” ciąży. Wychowanie to ma też na celu oswojenie dzieci z różnymi formami relacji płciowych, a więc nie tylko rodzicielskim związkiem mężczyzny i kobiety,

ale także z zachowaniami samotniczo-ipsacyjnymi, biseksualnymi, homoseksualnymi, dezaprobaty płci w postaci różnych postaci transseksualizmu.

8. Kościół ze swej strony uznaje za słuszne i potrzebne seksualne wychowanie dzieci, które rozumie jako wstępne przygotowanie do życia w małżeństwie obejmujące również odkrycie prawdziwego sensu ludzkiej płciowości. W procesie tym odrzuca jednak każdą formę zadania gwałtu wrażliwej psychice dziecka, którego ciało jeszcze „milczy” i które jeszcze nie „odkryło” swojej płciowości. Wychowanie to musi więc być prowadzone stopniowo, na miarę odkrywania przez dziecko różnych przejawów swojego ciała. W procesie wychowania dziecko winno na pierwszym miejscu poznać piękno miłości, która nie skupia się na sobie, ale uczy dostrzegania innych osób i nabywania umiejętności dzielenia się z nimi radością, również za cenę własnych wyrzeczeń. Koncentracja na sobie, egoistyczne sprawianie sobie przyjemności i zaspokajanie swoich potrzeb, nie jest w stanie ukształtować człowieka jako zintegrowanego wewnętrznie na poziomie sfery ducha i ciała, otwartego na potrzeby drugiej osoby oraz przygotować je do wspólnoty życia.

9. Konsekwentnie Kościół wskazuje na nieodzowne środowisko i zasady wychowania. Pierwszym środowiskiem odpowiedniego wychowania jest ognisko domowe ukształtowane przez ojca i matkę, a podstawową formą jest oddziaływanie przez wspólnotę życia, wzajemną miłość i intymność. Ze względu na to, że każde dziecko ma swoją własną wrażliwość i rozwija się swoim rytmem,

wychowanie nie może mieć formy szablonowej, ale winno uwzględniać jego indywidualność, którą są w stanie zagwarantować jego rodzice.

Przekaz dziecku wiedzy o seksualności, nieszanujący powyższych przesłanek, zakłóca jego rozwój emocjonalny i wywołuje niepokój moralny. W procesie wychowawczym rodzice i wychowawcy winni też uszanować samodzielnie rozpoznawaną przez dziecko różnorodność płci: mężczyzn i kobiety.

10. Biskupi wraz z rodzinami i środowiskami wyrażającymi sprzeciw wobec wspomnianej Karty, je wspierają i przypominają, że zgodnie z Konstytucją RP „każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed (...) demoralizacją” (art. 72 ust. 1). Dlatego też apelują o wycofanie budzących wątpliwości etyczne i prawne rozwiązań zawartych w tak zwanej Karcie LGBT.

*Biskupi zgromadzeni na
382. Zebraniu Plenarnym
Konferencji Episkopatu Polski
Warszawa, 13 marca 2019 r.*

Stanowisko Konferencji Episkopatu Polski w sprawie świętowania niedzieli

Konferencja Episkopatu Polski z niepokojem odnotowuje pojawiające się sygnały, także ze strony rządzących, mówiące o możliwości nie tylko zatrzymania rozpoczętego w marcu ubiegłego roku procesu przywracania w naszej Ojczyźnie wszystkich niedziel wolnych od niekoniecznej pracy, ale wręcz uczynienia w tej kwestii kroku wstecz. Konferencja

i znacznej części społeczeństwa.

1. Dlatego – jak wykazują opinie zbierane przez Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego – obowiązująca od 1 marca ubiegłego roku regulacja prawna spotyka się z poparciem wspólnoty Kościoła katolickiego i innych Kościołów chrześcijańskich w Polsce. Dla wierzących chrześcijan

**Świętujemy
niedzielę!**

Razem przy stole, wspólnie na Męzy św.

Episkopatu Polski zwraca uwagę, że mija dopiero rok od wejścia w życie ustawy „o ograniczeniu handlu w niedziele...”, która tysiącom pracujących i ich rodzinom przywróciła niedzielę jako wolny dzień, dzień odpoczynku i umacniania więzi rodzinnych oraz społecznych relacji. Przypominamy, że ustawa została uchwalona z inicjatywy wolnych obywateli, jako odpowiedź na długo wyrażane postulaty NSZZ Solidarność

niedziela jest pierwszym dniem tygodnia, pamiątką Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa oraz uobecnieniem Pięćdziesiątnicy – Zesłania Ducha Świętego, dniem szczególnym, prawdziwym świętem przeżywanym zarówno we wspólnocie wiary, jak i w rodzinach, w przestrzeni kultury i natury.

Wzywamy i zachęcamy

dokończenie na str. 15

Stanowisko Konferencji Episkopatu Polski w sprawie świętowania niedzieli

dokończenie ze str. 14

wszystkie parafie, ruchy i stowarzyszenia do aktywności na polu tworzenia oferty i przykładu przeżywania czasu niedzieli dla wspólnotowego i osobistego duchowego rozwoju.

Przed laty – jako społeczeństwo i wspólnota eklezjalna – dużym społecznym wysiłkiem i solidarnością odzyskaliśmy jako dzień wolny od pracy uroczystość Objawienia Pańskiego. A dzień 6 stycznia stał się świętem całego społeczeństwa, zjednoczonego w przeżywaniu Orszaku Trzech Króli. W tym samym duchu, w duchu respektowania trzeciego przykazania Dekalogu: „Pamiętaj, abyś dzień święty święcił” powinniśmy przeżywać niedziele z pożytkiem dla siebie i bliznich.

Konferencja Episkopatu Polski apeluje o powszechne poszanowanie w naszym kraju niedzieli jako istotnego dobra kulturowego i wyróżnika europejskiej cywilizacji. Pokój niedzieli wolnej od pracy i wolnej od zajęć szkolnych to szansa na wzmacnianie wspólnoty rodzinnej, lokalnej i narodowej tożsamości.

2. Celem ograniczenia handlu w niedzielę było nie tylko umożliwienie tysiącom osób zatrudnionych w sferze handlu i usług należnego im odpoczynku i przeżywania tego czasu w gronie rodziny, ale także dowartościowanie w świadomości obywateli znaczenia tego dnia jako święta. W wielu krajach Unii Europejskiej, które wciąż są normatywnym punktem odniesienia w przestrzeni mentalnej naszego społeczeństwa, „niedziela jest dniem wolnym”

i taką się stała w naszym kraju, który – jak słyszymy – jest sercem Europy. Całe społeczeństwo, a zwłaszcza młode pokolenie, otrzymało szansę, aby na nowo odkryć wartość niedzieli jako „dnia człowieka” (dies homini), dnia wolnego.

Jako Kościół katolicki wraz innymi Kościołami chrześcijańskimi, gromadzącymi wyznawców Chrystusa, jesteśmy zobowiązani do obrony i wzmacniania niedzieli jako „dnia Pańskiego” (dies Domini) oraz chrześcijańskiego świętowania jako szansy budowania wspólnoty eklezjalnej i społecznej. Jej prawdziwy sens nie może być przysłonięty medialnym lobbieniem organizacji grupujących sieci handlowe, mające często, jak to określił papież Franciszek w encyklice *Laudato si*, „obsesję na tle maksymalizacji zysków”. To pod presją reklamy, narzucanego materializmu praktycznego i konsumpcjonizmu czyni się z wolnego człowieka niewolnika konsumpcji. Przypominamy więc za papieżem Benedyktem XVI wszystkim konsumentom o tym, że „kupno jest zawsze aktem moralnym, nie tylko ekonomicznym”. Dlatego istnieje ścisła odpowiedzialność społeczna konsumenta, która idzie w parze z odpowiedzialnością społeczną świata biznesu. „Konsumentów trzeba stale wychowywać do roli, którą codziennie odgrywają, powinni robić to z poszanowaniem zasad moralnych, co nie umniejsza racjonalności ekonomicznej aktu kupna” (Caritas in veritate, 66).

3. Jako Konferencja Episkopatu Polski nie możemy nie reagować na nieustannie ponawiane próby podważenia i unicestwienia – przede wszystkim argumentami ekonomicznymi – istnieje-

jącej od roku możliwości, by niedziela w Polsce traktowana była i przeżywana jako dzień wolny. To o taki kształt niedzieli upominali się strajkujący w roku 1980, żądając wolnej niedzieli jako dnia wolnego od pracy, dnia dla rodziny i czasu na budowanie relacji.

Wolna od pracy niedziela nie może być jedynie przywilejem bogatych. Jest prawem w nowoczesnych demokracjach, szanującym godność i prawo do wypoczynku każdego człowieka. Należy do systemu chrześcijańskich wartości, których – jak słyszymy – rządzący zamierzają bronić w parlamencie europejskim.

Niedziela jest i może być nadal spoiwem budowa-

nia nie tylko trwałej wspólnoty religijnej, ale również silnej wspólnoty rodzinnej, lokalnej i narodowej.

Papież Jan Paweł II w Liście Apostolskim „Dies Domini” napisał: „także w obecnej sytuacji historycznej mamy obowiązek tak działać, aby wszyscy mogli zaznać wolności, odpoczynku i odprężenia, które są człowiekowi niezbędne ze względu na jego ludzką godność oraz związane z nią potrzeby religijne, rodzinne, kulturowe i społeczne, trudne do zagwarantowania przynajmniej jeden dzień w tygodniu dający wszystkim możliwość wspólnego odpoczynku i świętowania” (nr 66).

Warszawa, 14 marca 2019 r.

Marsz dla życia

MARSZ ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA W PRZEMYSŁU

sobota 27 kwietnia 2019

16.30 - Msza św. - Bazylika Archikatedralna w Przemyśle

17.30 - Marsz ulicami miasta

Życie człowieka i jego godność ciągle są zagrożone. Musimy na różne sposoby głosić EWANGELIĘ ŻYCIA i domagać się jego ochrony. Ważne i konieczne jest zaangażowanie każdego z nas!

Stowarzyszenie „Miłość i Odpowiedzialność” Oddział Przemyski, we współpracy z Wydziałem Duszpasterstwa Rodzin AP oraz wieloma katolickimi Stowarzyszeniami i Ruchami działającymi na terenie naszej Archidiecezji, organizuje w Przemyśle w dniu 27 kwietnia 2019 r. (sobota) „MARSZ ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA”.

Uroczystości Katyńsko-Smołeńskie

Tradycyjnie co roku z okazji Dnia Katyńskiego i rocznicy katastrofy w Smoleńsku odbywają się uroczystości Katyńsko-Smołeńskie w Kościele Chrystusa Króla i przy Pomniku Pamięci Narodowej w Jarosławiu. Tym razem uroczystościom przewodniczył abp Adam Szal w otoczeniu jarosławskich proboszczów. Piękną oprawę Mszy św. zapewniła asysta Wojska, Policji i Straży Pożarnej. Swoją obecność zaznaczyły też liczne delegacje pocztów sztandarowych z jarosławskich szkół. Po Mszy św. druga część uroczystości odbywała się na placu kościelnym przed Pomnikiem Pamięci Narodowej. Rozpoczęto wciągnięciem flagi na maszt, hymnem państwowym przy akompaniamencie orkiestry wojskowej z Rzeszowa. Po tym przemawiał delegat Pani Wojewody Ewy Leniart, następnie odbył się Apel Poległych, oddano salwę honorową i złożono wiązanki kwiatów.

Święto 21 Dywizjonu Artylerii Przeciwlotniczej

Program uroczystości:

24.04.2019 r.

18:00 - Msza św. w kościele pw. Chrystusa Króla

25.04.2019 r.

10:00 - Pokaz sprzętu wojskowego

12:00 - Uroczysty apel na placu PWSTE

12:50 - Pokaz musztry parady

12:55 - Pokaz dynamiczny

13:10 - Defilada pododdziałów ze sprzętem

Historia dywizjonu

Na podstawie Zarządzenia Dowódcy Krakowskiego Okręgu Wojskowego Nr 45/Org. z dnia 26 czerwca 1993 r. i Zarządzenia Nr 53/Org. z dnia 26 lipca 1993 r. w sprawie sformowania 21 Brygady Strzelców Podhalańskich – Dowódca 21 BSP swoim rozkazem Nr 39 z dnia 31.08.1993 r. powołał do życia 21 dywizjon artylerii przeciwlotniczej przy ul. Lwowskiej w Rzeszowie.

Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15.04.1998 r. na wniosek Ministra Obrony Narodowej Prezydent nadał 21 dywizjonowi artylerii przeciwlotniczej sztandar wojskowy, który ufundowany został przez społeczeństwo Ziemi Strzyżowskiej. Przewodniczącym komitetu fundacji sztandaru był ówczesny Burmistrz Miasta i Gminy Strzyżów Pan Marek Śliwiński.

Rodzicami chrzestnymi zostali:

Pani Olga Koczela - żona Zygmunta Partyna pseudonim „SŁOWIK” oficera rezerwy 5 pułku Strzelców Podhalańskich w Przemyślu, uczestnika wojny obronnej 1939 roku, dowódcy dywersji na Okręg Rzeszowski Armii Krajowej.

Pan Roman Konieczkowski żołnierz podziemia od listopada 1939 roku, a później m.in. dowódca placówki Armii Krajowej w Strzyżowie. Doroczne święto 21 dywizjonu artylerii przeciwlotniczej ustanowiono na dzień 19 kwietnia.

Zgodnie z Decyzją Nr 50/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 marca 1998 roku dla upamiętnienia zasług oraz kultywowania tradycji oręza polskiego 21 dywizjon artylerii przeciwlotniczej otrzymał imię gen dyw. Józefa Ludwika Zająca.

W składzie dywizjonu znajdują się pododdziały przeznaczone do bezpośredniej osłony przeciwlotniczej sił głównych brygady. Struktura organizacyjna, odpowiednio przygotowany stan osobowy, ilość uzbrojenia i posiadane wyposażenie zapewniają jednostce możliwość wykonywania zadań zgodnie z przeznaczeniem. W celu realizacji tych zadań dywizjon wyposażony jest w ręczne wyrzutnie rakiet przeciwlotniczych krótkiego zasięgu „GROM”, armaty przeciwlotnicze kalibru 23 mm ZUR 23-S2 „Hibneryt”, a także stację radiolokacyjną NUR-21M, która służy do wykrywania i śledzenia celów nisko lecących oraz środki dowodzenia ZWD 10R ŁOWCZA 3K i ZDPSR SOŁA przeznaczona do kontroli obszaru powietrznego.

XX Wojewódzki Konkurs „Sacrum w Literaturze i Sztuce”

W Prywatnym Gimnazjum Sióstr Niepokalanek w Jarosławiu komisja artystyczna po przesłuchaniu 28 uczestników finału części recytatorskiej i wokalne konkursu postanowiła przyznać:

w kategorii recytacji:

I nagrodę - Wiktoria Mażarka- Prywatne Gimnazjum Sióstr Niepokalanek w Jarosławiu

II nagrodę - Magdalena Mazur - Centrum Kultury i Bibliotek Gminy Dębica; Marlena Szpak - Młodzieżowy Dom Kultury w Jaśle

III nagrodę - Zuzanna Bernacka - Jasielski Dom Kultury

w kategorii poezji śpiewanej:

I nagrodę - Weronika Dębska-

Jasielski Dom Kultury

II nagrodę - Aleksandra Bochno – Szkoła Podstawowa w Wiązownicy; Dominika Serafin - Szkoła podstawowa nr 1 w Kolbuszowej

III nagrodę - Miriam Łakomska- Szkoła Podstawowa w Radymnie

W finale części recytatorskiej i wokalne XX Wojewódzkiego Konkursu „Sacrum w Literaturze i Sztuce” wzięli udział reprezentanci 13 szkół i 2 domów kultury oraz 1 centrum kultury i bibliotek.

w kategorii plastycznej:

I miejsce: Adam Gloc „Arka” Szkoła Podstawowa Sióstr Niepokalanek im. bł. Marceliny Darowskiej w Jarosławiu; Julia Żołnierz „Cerprenre” Szkoła Podstawowa im. Orła Białego w Orłach

II miejsce: Rokszana Krutysz „Całun” Szkoła Podstawowa im. gen. Antoniego Chruściela ps. „Monter” w Gniewczynie Łańcuckiej

III miejsce: Amelia Mika „Oko w oko” Szkoła Podstawowa im. Stanisława Mroczki w Górze Motycznej; Karolina Flak „Serce Maryi” Szkoła Podstawowa im. Ignacego Łukasiewicza w Cieszacinie Wielkim

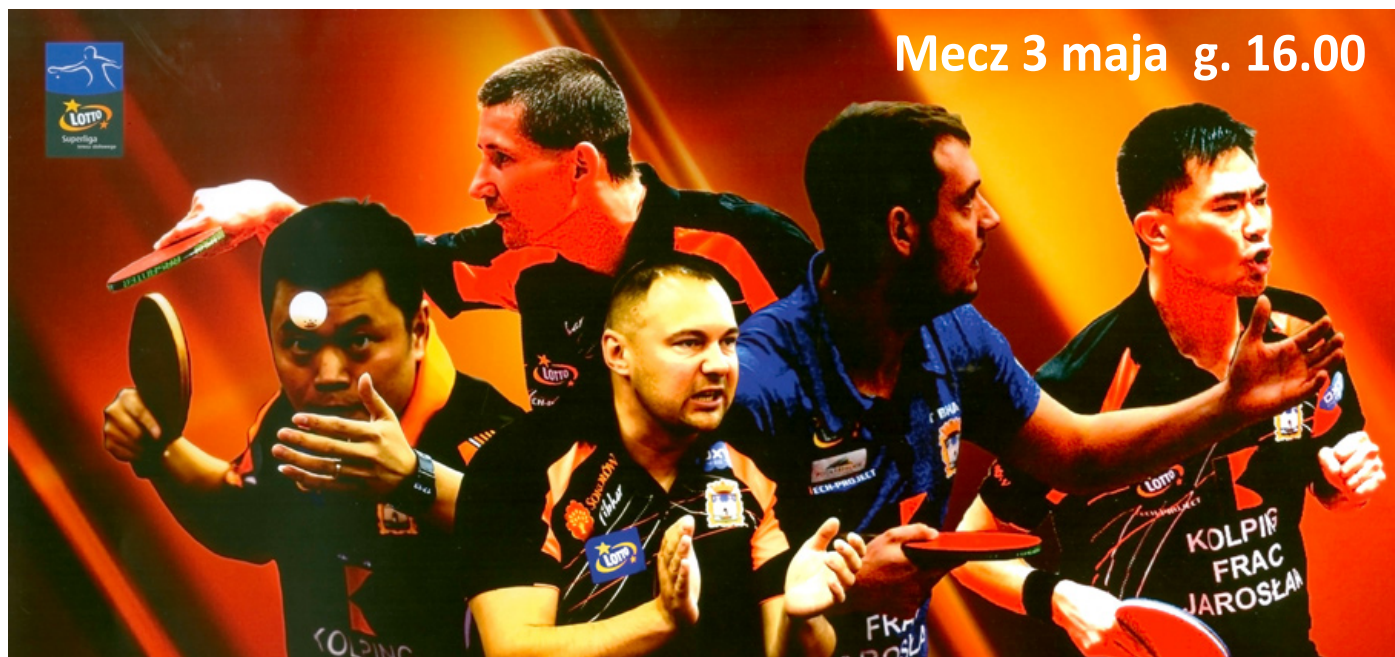

Mszy św. przewodniczył abp Adam Szal

Superliga Tenisa Stołowego

Awans naszej drużyny do fazy playoff

PKS KOLPING FRAC JAROSŁAW

Od lewej: Yingchao Hou, Tomas Konecny, Kamil Dziukiewicz - trener, Piotr Chodorski, Kou Lei.

#	ZESPÓŁ	M	PKT
1	DARTOM BOGORIA	22	55
2	UNIA AZS AWFIS	22	50
3	KS DEKORGLASS	22	48
4	PKS KOLPING FRAC	22	48
5	3S POLONIA	22	40
6	DOJLIDY	22	34
7	FIBRAIN AZS POLITECHNIKA	22	34
8	LOTTO ZOOLESZCZ GWIAZDA	22	29
9	ENERGA KTS	22	23
10	OLIMPIA UNIA	22	18
11	MORLINY	22	11
12	ZKS PALMIARNIA	22	6

Nasi wychowankowie w kadrze narodowej

Anna Brzyska

Dawid Jadam

Ogłoszenia parafialne

1. Dziś o godz. 17.00 nabożeństwo Gorzkich Żali z kazaniem pasyjnym i koronką do Bożego Miłosierdzia. Dziękujemy za ofiary na kwiaty do Bożego Grobu.

2. Dziś Niedziela Męki Pańskiej, czyli Niedziela Palmowa. Obrzęd poświęcenia palm odbywa się na wszystkich Mszach św.

3. Dziś w drugą niedzielę miesiąca jest specjalna taca na utrzymanie naszego kościoła.

4. We wtorek w naszej parafii będzie spowiedź świąteczna w godzinach od 14.00 do 17.00. Jeszcze można zgłaszać w zakrystii chorych do domowej spowiedzi przedświątecznej, która będzie we wtorek. Ks. Paweł i ks. Rafał pójdą do chorych o godz. 9.00, a ks. Sebastian o godz. 14.00. Na parafialną spowiedź przyjdą księża z sąsiednich parafii, dlatego prosimy o większą mobilizację i nieodkładanie spowiedzi na ostatnią chwilę.

5. W Wielki Czwartek Msza św. Wieczerzy Pańskiej będzie o godz. 18.00. Po niej przeniesienie Pana Jezusa do ciemnicy i adoracja do 22.00. Dyżury adoracji znajdują się w gazetce.

W czwartek na Mszy św. Wieczerzy Pańskiej dzieci, które otrzymały wielkopostne skarbonki Caritas mogą je złożyć osobiście w procesji z darami jako swój dar ofiarza dla biednych. Prosimy, aby dzieci przed Mszą św. ze skarbonkami ustawiły się na środku kościoła i później sprawnie podchodziły do ołtarza.

6. W Wielki Piątek Droga Krzyżowa, Liturgia słowa i Komunia św. rozpocznie się o godz. 17.30. Nowenna do Miłosierdzia Bożego będzie o godz. 21.00. W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły i nie ma od niego dyspensy. Adoracja do godz. 24.00.

Adorację w postaci warty przy Grobie Pańskim będą pełnić nasi Podhalańczycy.

7. Ofiary zebrane przy adoracji Krzyża Świętego w Wielki Piątek oraz przy Bożym Grobie są przeznaczone na renowację zabytków w Ziemi Świętej.

8. W Wielką Sobotę święcenie pokarmów co pół godziny od godz. 8:30 do godz. 13:00. Tego dnia o godzinie 19:00 Liturgia Światła i Msza św. (przynosimy ze sobą świece i gromadzimy się przy ognisku na placu kościelnym), a o godz. 21:30 Nowenna do Miłosierdzia Bożego. W Wielką Sobotę post nie obowiązuje, ale zachęcamy do poszczenia według starej tradycji. W Wielką Sobotę o godz. 22:00 będzie sprzątanie kościoła. Prosimy o pomoc Oazę Rodzin, Akcję Katolicką, Koło Misyjne, Różę Różańcowe oraz wszystkich chętnych.

9. Od Wielkiego Czwartku do soboty nie będzie Mszy św. porannej.

10. W Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego Rezurekcja będzie o godz. 6:00 (nie ma Mszy św. o godz. 8:00 i 18:00). Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego będzie o godz. 15:30. Zachęcamy do licznego udziału.

11. Dyżury do sprzątania kościoła są wewnątrz gazetki.

12. W sobotę 27 kwietnia i w niedzielę 28 kwietnia w Jarosławiu będzie przeprowadzona akcja pod nazwą „Jarosławskie Pola Nadziei”. Jest to oficjalna, zarejestrowana w ministerstwie, publiczna zbiórka pieniędzy na Hospicjum w Jarosławiu nad Sanem. Ze skarbonkami będą stali specjalnie oznakowani wolontariusze: w sobotę przed sklepami, a w niedzielę przed kościołami. W podzięk za złożoną ofiarę wolontariusze będą rozdawali żonkile i naklejki.

Cel jest szlachetny, poświęcenie nauczycieli i wolontariuszy duże. A więc warto wesprzeć tę akcję na rzecz tak bardzo potrzebnego Hospicjum imienia św. Jana Pawła II w Jarosławiu.

Miłość bliźniego w praktyce Świetlica charytatywna „U Kolpinga”

*s. taneczna: H. Mól	*s. medialna: ks. P. Kaszuba
*s. komput.: S. Durski	*s. gitar.: ks. Wójtowicz
*s. plastyczna: J. Ostrowska	*s. bilarda: P. Maciąlek
*s. judo: ks. S. Dyndał	*s. gimnastyki sportowej: N. Mokrzycka
*s. tenisa: K. Dziukiewicz	

Spotkania z nauczycielami historii

Z inicjatywy ks. prałata Andrzeja Surowca odbyły się dwa spotkania z nauczycielami historii ze szkół podstawowych i średnich. Celem spotkań było zapoznanie nauczycieli z Pomnikiem Pamięci Narodowej i przekazanie albumów oraz innych materiałów dotyczących powstania Pomnika. Była to też wspaniała okazja do podzielenia się informacjami na temat różnych

inicjatyw historycznych jakie upamiętniane są przez nauczycieli i uczniów w ciągu całego roku szkolnego. Ks. Prałat zachęcił nauczycieli do przychodzenia przed Pomnik na „żywe” lekcje historii, a Jarosławskie Stowarzyszenie „Ocalić Przeszość dla Przyszłości” zaprosiło na obchody 75 rocznicy rozstrzelania Bałki Puzon i innych patriotów w kidałowskiem lesie.

Nauczyciele szkół podstawowych

Nauczyciele szkół średnich z Panią Naczelnik Martą Kurpiel

Zapowiedzi przedślubne

Marcin Krzysztof PIETRUCH

s. Lesława i Marii

zam. Jarosław, os. Komendantów

Joanna Aneta SOBALA

c. Waldemara i Lucyny

zam. Wólka Pełkińska

Zbigniew Marek MAZEPA

s. Antoniego i Zofii

zam. Jarosław, os. Niepodległości

Maria Magdalena SZLING

c. Stanisława i Romualdy

zam. Jarosław, os. Niepodległości

Polecamy w modlitwach

w rocznicę ślubu:

16.04.90 – Andrzej i Anna K.
 16.04.94 – Witold i Elżbieta B.
 16.04.94 – Adam i Małgorzata Sz.
 17.04.82 – Józef i Małgorzata B.
 17.04.82 – Krzysztof i Krystyna K.
 17.04.93 – Daniel i Barbara K.
 17.04.17 – Piotr i Małgorzata C.
 18.04.98 – Wiesław i Marzena C.
 18.04.09 – Bogdan i Beata O.
 19.04.97 – Witold i Beata K.
 20.04.85 – Marian i Ewa D.
 20.04.91 – Wiesław i Krystyna B.
 20.04.92 – Artur i Marta T.
 20.04.92 – Marek i Magdalena Z.
 20.04.96 – Tomasz i Iwona P.
 20.04.96 – Krzysztof i Małgorzata F.
 22.04.89 – Zbigniew i Barbara H.
 22.04.95 – Andrzej i Beata P.
 22.04.98 – Robert i Anita K.
 22.04.06 – Krzysztof i Katarzyna B.
 22.04.17 – Artur i Maria C.
 24.04.93 – Piotr i Małgorzata K.
 24.04.93 – Zenon i Ewa B.
 25.04.92 – Maciej i Teresa B.
 25.04.98 – Robert i Anna L.
 27.04.85 – Andrzej i Marta P.
 27.04.91 – Czesław i Grażyna M.
 27.04.96 – Andrzej i Jolanta P.
 27.04.02 – Łukasz i Ewa P.
 28.04.84 – Jan i Anna K.
 28.04.84 – Wiesław i Grażyna G.
 28.04.90 – Robert i Irena Z.
 28.04.01 – Wiesław i Magdalena B.
 28.04.18 – Maciej i Katarzyna K.
 29.04.91 – Jan i Zofia S.
 29.04.95 – Zbigniew i Mirosława Ś.
 29.04.00 – Dariusz i Izabela K.
 29.04.00 – Dariusz i Justyna P.
 29.04.17 – Kamil i Dominika S.
 30.04.88 – Wiesław i Maria P.
 30.04.94 – Dariusz i Katarzyna K.
 30.04.05 – Grzegorz i Aneta K.
 30.04.05 – Czesław i Elżbieta K.
 30.04.11 – Damian i Marta M.
 30.04.11 – Tomasz i Magdalena B.
 30.04.18 – Krzysztof i Dominika Z.
 02.05.18 – Dawid i Katarzyna N.
 03.05.97 – Krzysztof i Anna B.
 05.05.07 – Konrad i Marzena Z.
 05.05.07 – Tomasz i Isabella S.
 05.05.07 – Jan i Agnieszka Z.

w rocznicę śmierci:

21.04.83 – Ludwik Jucha
 14.04.85 – Bogusław Weland

Zbiórka na tacę

Niedziela 14 IV 19 GRUPA II

Niedziela Wielkanocna

Niedziela 21 IV 19 GRUPA I

Poniedziałek Wielkanocny

Poniedziałek 22 IV 19 GRUPA II

Niedziela 28 IV 19 GRUPA I

Niedziela 5 V 19 GRUPA II

Data	Blok /ulica	Mieszk.
os. Słoneczne		
15 IV	4	11 - 25
17 IV	4	26 - 35
20 IV	4	36 - 50
23 IV	4	51 - 60
27 IV	4	61 - 75
29 IV	4	76 - 85
4 V	4	86 - 95
6 V	5	1 - 15

17.04.85 – Łukasz Dziuba
 20.04.85 – Wojciech Mołoń
 24.04.85 – Wojciech Kmieć
 27.04.86 – Maria Łazarz
 15.04.87 – Antoni Płes
 24.04.87 – Jerzy Skrzypek
 17.04.89 – Bronisław Kardaszewski
 24.04.91 – Józef Płes
 20.04.93 – Aniela Nowak
 22.04.93 – Stanisława Łukaszczyk
 27.04.94 – Władysław Kopeć
 17.04.95 – Jan Grabowski
 25.04.95 – Edward Gomułczak
 15.04.96 – Maria Kaczorowska
 29.04.96 – Maria Fudali
 30.04.96 – Tomasz Dąrowski
 18.04.97 – Stanisław Iwański
 24.04.97 – Józef Sowiński
 29.04.97 – Zygmunt Brzeziński
 27.04.99 – Feliks Kuźma
 20.04.00 – Kazimierz Kostka
 29.04.00 – Andrzej Bratek
 16.04.01 – Władysława Wysocka
 14.04.03 – Stanisław Jasiewicz
 16.04.03 – Józef Jastrzębski
 21.04.03 – Helena Jastrzębska
 15.04.04 – Jan Długosz
 24.04.04 – Bronisław Zieliński
 25.04.04 – Edward Stybel
 24.04.04 – Gertruda Jasińska
 22.04.07 – Krzysztof Stanisław
 27.04.08 – Tadeusz Mecger
 29.04.09 – Antoni Blok
 14.04.11 – Marian Trojnak
 16.04.12 – Zofia Trubas
 18.04.12 – Jerzy Iwański
 21.04.12 – Emilia Kalamarz
 29.04.12 – Eugeniusz Sokółowski
 25.04.14 – Marianna Szerszeń
 21.04.14 – Antoni Ratusznik
 23.04.16 – Janusz Kołodziej
 14.04.17 – Franciszek Pusztuk
 16.04.17 – Edward Boryło
 21.04.17 – Karolina Duran
 15.04.18 – Stanisława Jakielaszek
 05.05.82 – Aniela Kisiel
 04.05.84 – Magdalena Kiełt
 05.05.97 – Janina Tyszczyk
 03.05.00 – Józefa Stoltman
 01.05.04 – Zofia Wigłusz
 02.05.05 – Krystyna Zastyrec
 05.05.05 – Anna Maciałek
 04.05.08 – Joanna Lenar
 03.05.17 – Tadeusz Rzepa
 01.05.18 – Mariusz Siepietowski

Dyżury do sprzątania kościoła

25.03.2019 r. os. Słoneczne bl. 3 m. 36-50. Sprzątał i ofiara: Szajny, Ćwik. Ofiara: Fudala. Razem – 40 zł na środki czystości i kwiaty.

30.03.2019 r. os. Słoneczne bl. 3 m. 51-60. Sprzątał i ofiara: K. Stopa, Sadło + Agnieszka. Ofiara: Cielec. Razem – 60 zł na środki czystości i kwiaty.

01.04.2019 r. os. Słoneczne bl. 3 m. 61-75. Nikt nie przyszedł.

06.04.2019 r. os. Słoneczne bl. 3 m. 76-85. Nikt nie przyszedł.

08.04.2019 r. os. Słoneczne bl. 3 m. 86-95. Nikt nie przyszedł.

Niedziela 14 IV	
8:00	++ Tekla i Mieczysław.
9:30	Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosł. i opiekę MB dla członkini Róży św. Marii.
11:00	+ Ryszard Korecki z racji dnia urodzin - int. od żony i dzieci.
12:15	Za parafian.
16:00	W int. Jakubą i Filipa o zdrowie, Boże błogosł. i opiekę MB dla nich.
18:00	W int. misji, misjonarzy i ks. Opiekuna Koła Misijnego.
Poniedziałek 15 IV	
7:00	1) + Bronisław Florek od rodziny Golbów. 2) + Kazimiera - int. od koleżanek i kolegów z pracy syna Jurka.
18:00	1) Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosł. i opiekę MB dla członkini Róży św. Lucji i XII Boga Ojca. 2) O zdrowie i opiekę MB dla Mariusza.
Wtorek 16 IV	
7:00	1) + Kazimiera - int. od koleżanek i kolegów z pracy syna Jurka. 2) + Stanisław.
18:00	1) O Boże błogosł., opiekę MB Szkaplerznej dla członków wspólnoty MB Szkaplerznej. 2) O powrót do zdrowia i pełni sił dla Jolanty.
Środa 17 IV	
7:00	+ Kazimiera - int. od koleżanek i kolegów z pracy syna Jurka.
18:00	1) + Bronisław Florek od chrześniaka Jana Golba. 2) + Kazimiera - int. od koleżanek i kolegów z pracy synowej Eli.
Czwartek 18 IV	
18:00	1) O Boże błogosł., opiekę MB dla kapłanów naszej parafii - int. od: Działy Pomocy Powołaniom, Stowarzyszenia Rodzina Kolpinga, Bractwa MB Szkaplerznej, Kręgów Domowego Kościoła, Akcji Katolickiej, Bractwa Najświętszego Sakramentu, Róż: św. Barbary i św. Faustyny. 2) + Kazimiera - int. od koleżanek i kolegów z pracy synowej Eli. 3) ++ Julia, Stanisław, Mieczysław.
Piątek 19 IV	
Nie ma Mszy św.	
Sobota 20 IV	
19:00	1) + Kazimiera - int. z rodziny Lemiech. 2) + Wiktoria w roczn. śmierci. 3) + Maria Chmielowiec - int. od córki. 4) O błogosł. Boże z Róży św. Bernadetty.
Niedziela 21 IV	
6:00	1) + Ryszard Sudół. 2) O zdrowie, Boże błogosł. i opiekę MB dla Marii.
9:30	Krystyna Gruszczyk w 70 roczn. urodzin o Boże błogosł., potrzebne łaski i opiekę MB na dalsze lata życia.
11:00	+ Janusz Kołodziej w 3 roczn. śmierci - int. od siostr.
12:15	Za parafian.
16:00	++ Franciszka, Szymon i Krzysztof.
18:00	Nie ma Mszy św.
Poniedziałek 22 IV	
8:00	++ Krzysztofa, Władysława Niedzielskiego oraz zmarłych z rodzin Niedzielskich, Jędrzejczak i Kiełt.
9:30	+ Lesław.
11:00	Mateusz o dary Ducha Św., opiekę MB na czas egzaminów.
12:15	Za parafian.
16:00	++ Edward Boryło w 2 roczn. śmierci, oraz Janina, Józefa, Stanisław.
18:00	Dziękczynna z prośbą o Boże błogosł. i potrzebne łaski oraz opiekę MB dla Zbigniewa i Urszuli w 30 roczn. ślubu.
Wtorek 23 IV	
7:00	1) + Piotr Marcinko. 2) + Kazimiera - int. od rodziny Bielców.
18:00	1) + Janusz Kołodziej w 3 roczn. śmierci. 2) ++ Maria i Władysław.

Środa 24 IV	
7:00	1) + Bronisław Florek od chrześniaka Jana Golba. 2) + Kazimiera - int. od sąsiadów.
18:00	++ Józef Podolak, Paweł, Wanda i Andrzej.
Czwartek 25 IV	
7:00	1) + Kazimiera Chmielowiec-Luksik - int. od rodziny Dulów. 2) ++ Stanisław w 23 roczn. śmierci, Maria, Andrzej, Aniela.
18:00	1) + Bolesław Małek w 21 roczn. śmierci. 2) + Edward w roczn. śmierci.
Piątek 26 IV	
7:00	
18:00	1) ++ Antoni w 31 roczn. śmierci, Maria, Józef i Karolina. 2) ++ Jan, Stefania i Henryk.
Sobota 27 IV	
7:00	
18:00	1) ++ Anna, Stanisław, Edward, Zygmunt. 2) + Stanisław Rzepka.
Niedziela 28 IV	
8:00	+ Zofia Trubas w 7 roczn. śmierci.
9:30	++ Zdzisław i Zofia.
11:00	O dary Ducha Św. i zdanie egzaminu maturalnego i opiekę MB dla wnuczki Hani.
12:15	Za parafian.
16:00	++ Bronisław w 2 roczn. śmierci, Stefania Cebulak.
18:00	++ Jan i Ryszard Czerkies.
Poniedziałek 29 IV	
7:00	
18:00	++ Ewa Fic w 2 roczn. śmierci, Ryszard Bogdanowicz, Mieczysław Kraus.
Wtorek 30 IV	
7:00	+ Katarzyna Mucha w 7 roczn. śmierci.
18:00	1) O dar nieba dla dusz konających i za dusze w czyśćcu cierpiące - int. od Apostołów Pomocy Dusiom Czyścicowym. 2) + Tomasz Dąrowski w 23 roczn. śmierci.
Środa 1 V	
7:00	1) + Ryszard Korecki (począt. greg.). 2) ++ Czesława w 20 roczn. śmierci i Józef.
18:00	1) + Mariusz Siepietowski w 1 roczn. śmierci. 2) + Mirosław Kryczalo (począt. greg.).
Czwartek 2 V	
7:00	1) + Ryszard Korecki (2). 2) + Andrzej w 10 roczn. śmierci.
18:00	1) + Mirosław Kryczalo (2). 2) O potrzebne łaski i Boże błogosł. dla Stanisława w 60 roczn. urodzin.
Piątek 3 V	
8:00	++ Ludmiła Tarnowska, Stanisław.
9:30	+ Ryszard Korecki (3).
11:00	+ Mirosław Kryczalo (3).
12:15	Za parafian.
16:00	++ Maria, Marianna, Julia.
18:00	
Sobota 4 V	
7:00	+ Ryszard Korecki (4).
18:00	1) + Mirosław Kryczalo (4). 2) + Kazimiera Luksik od sąsiadów.
Niedziela 5 V	
8:00	+ Ryszard Korecki (5).
9:30	++ Stanisława i Marcin, Wanda i Stanisław w roczn. śmierci.
11:00	+ Mirosław Kryczalo (5).
12:15	Za parafian.
16:00	+ Zofia Iwanowicz w 1 roczn. śmierci.
18:00	Za parafian - aby rekolekcje biblijne owocowały w codziennym życiu - int. od Wspólnoty Biblijnej.

ZBIÓRKA NA RZECZ HOSPICJUM W JAROSŁAWIU

27 kwietnia - przed sklepami
28 kwietnia - przed kościołami

JAROSŁAWSKIE POLA NADZIEI

10%

Dziękuję

Aby nam pomóc wpisz w odpowiednim miejscu w PIT następujące dane:

1) **STOWARZYSZENIE RODZINA KOLPINGA W JAROSŁAWIU**

2) **KRS - 0000033774**

CHRYSTUS KROLEM

Bank PEKAO S.A. I o/Jarosław

58 1240 2571 1111 0000 3345 3145

Pismo Parafii p.w. Chrystusa Króla

Redakcja i druk: Parafia p.w. Chrystusa Króla, 37-500 Jarosław, ul. 3 Maja 49

tel./fax 16 621 27 03, ISSN 1508-8642